

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 31. oktober 2014
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Louise Nielsen
Sagsnr.: 2014-0032-1399
Dok.: 1353316

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 664 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 1. august 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Mette Frederiksen

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 664 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”I forlængelse af UUI alm. del - spm. 465 og 466, bedes ministeren redegøre for begrundelsen for, at Dansk Flygtningehjælp behøver at modtage samtlige af Flygtningenævnets afgørelser til brug for sin opgavevaretagelse i forbindelse med behandlingen af asylsager efter åbenbart grundløs-proceduren og oplyse, hvorvidt det i forarbejder til den relevante bestemmelse i Udlændingeloven er nævnt, at Dansk Flygtningehjælp for at varetage opgaven skal have fuld indsigt i samtlige afgørelser?”

Svar:

Justitsministeriet har indhentet følgende bidrag fra Flygtningenævnet, som Justitsministeriet kan henholde sig til:

”Flygtningenævnet sender til brug for Dansk Flygtningehjælps opgavevaretagelse i forbindelse med behandlingen af asylsager, der behandles som åbenbart grundløse, jf. udlændingelovens § 53 b, stk. 1, kopi af samtlige nævnsafgørelser til Flygtningehjælpen.

Det fremgår af udlændingelovens § 53 b, stk. 1, at Udlændingestyrelsen efter forelæggelse for Dansk Flygtningehjælp kan bestemme, at afgørelsen i en sag om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 ikke kan indbringes for Flygtningenævnet, når ansøgningen må anses for åbenbart grundløs.

Af udlændingelovens § 53 b, stk. 1, nr. 3, fremgår det, at en asylansøgning skal anses for åbenbart grundløs, når de omstændigheder, som ansøgeren påberåber sig, efter Flygtningenævnets praksis åbenbart ikke kan føre til meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.

I bemærkningerne til udlændingelovens § 53 b, jf. lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002, side 95 f. er blandt andet anført følgende:

”Bestemmelsen indebærer, at åbenbart grundløs-proceduren – som hidtil – skal anvendes, når de omstændigheder, som asylansøgeren påberåber sig, åbenbart ikke er asylrelevante, ligesom åbenbart grundløs-proceduren skal anvendes, når asylansøgeren påberåber sig omstændigheder, som på baggrund af Flygtningenævnets praksis åbenbart ikke kan føre til meddelelse af opholdstilladelse med konventionsstatus eller beskyttelsesstatus.

...

Målestokken for anvendelsen af åbenbart grundløsp-proceduren er i denne forbindelse en vurdering af det udfald, sagen på baggrund af Flygtningenævnets praksis har udsigt til at få ved en eventuel nævnsbehandling.”

En stillingtagen til, hvorvidt en konkret sag må anses for åbenbart grundløs efter nævnspraksis forudsætter nødvendigvis et indgående kendskab til Flygtningenævnets praksis, som dannes gennem enkelte nævnsafgørelser.

I lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002, side 21 er blandt andet anført følgende herom:

”Da Dansk Flygtningehjælp fortsat vil deltage i åbenbart grundløs-proceduren, jf. den ved lovforslagets § 1, nr. 63, foreslåede bestemmelse, forudsættes det, at Flygtningenævnet løbende orienterer Dansk Flygtningehjælp om nævnets praksis.”

Justitsministeriet skal beklage det sene svar.